

N:o 36.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 3 maj 1890.
— — — — Andra Kammaren den 3 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående afstående till Umeå stad af ett område utaf länsresidenstomten och den s. k. Döbelns park i nämnda stad.

(Statsutskottets utlåtande n:o 14.)

Till Konungen.

Sedan Eders Kongl. Maj:t, efter det större delen af staden Umeå den 25 juni 1888 upprunnit, den 12 april nästlidet år fastställt plan för stadens återuppbyggande samt dervid, bland annat, föreskrifvit, att stadens så kallade Storgata skulle utvidgas till den i byggnadsstadgan för rikets städer den 8 maj 1874 och kongl. kungörelsen den 18 april 1884 angående ändringar i nämnda stadga föreskrifna bredd af aderton meter, hade stadsfullmäktige i nämnda stad hos Eders Kongl. Maj:t anhållit, att, enär för berörda utvidgning erfordrades ett stycke af den Eders Kongl. Maj:t och kronan tillhöriga, på södra sidan af Storgatan

belägna länsresidenstomten med den så kallade Döbelns park, detta jordstykke, omfattande tillsammans 1,407 kvadratmeter, måtte få till nämnda gata utläggas.

I anledning af denna utaf Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet insända och till bifall förordade framställning, deri stadens magistrat instämt, hade Eders Kongl. Maj:t infordrat utlåtande från öfverintendentsembetet, som, enär ifrågavarande områdes afskiljande från residenstomten och Döbelns park ej inverkade störande på den plananordning för en ny residensbyggnad, hvilken blifvit af embetet till Eders Kongl. Maj:t öfverlemnad, och samma område ej heller kunde i öfrigt anses vara för något kronans ändamål behöfligt, lika med öfriga myndigheter tillstyrkt bifall till den gjorda framställningen.

Med afseende å hvad sålunda i ärendet förekommit har Eders Kongl. Maj:t i en till Riksdagen aflåten proposition af den 6 december 1889 föreslagit Riksdagen att medgifva, att ifrågavarande jordstykke måtte för oförmälda ändamål för all framtid till Umeå stad öfverlätas.

Denna Eders Kongl. Maj:ts framställning har af Riksdagen bifallits.

Stockholm den 3 maj 1890.

Med undersätlig vörndnad.